

i ganske samme Skikkelse, som det blev forelagt.

Lovforslaget har intet fiskalt Formaal. Paa en vis Maade havde det oprindelige Lovforslag heller ikke noget positivt fiskalt Formaal, idet det var klart for Regeringen, at det ikke vilde indbringe noget videre betydeligt Beløb. Naar man dog mente det nødvendigt at faa en saadan Lov, var det for at hindre en stærk Tiltagen af den indenlandske Tobaksdyrkning uden Afgift, hvorved Statskassen jo vilde blive unddraget en ikke ringe Del af den Indtægt, den skulde have ved Beskatningen af Raatobak. Hensigten med nærværende Lovforslag er nu at finde en anden Form for Afgiftens Opkrævning, en Form, som særlig dette Ting har lagt Vægt paa maatte blive sat i Stedet for den oprindelige, som jo var en Beskatning hvilende paa Arealet. Derfor har man søgt at holde Lovforslaget med Hensyn til dets fiskale Virkninger og med Hensyn til Afgiftssatserne saa nær op ad det oprindelige som muligt. Naar der her fastsættes en Afgift af 14 Øre pr. kg naturtørret Tobak, er dette netop det Beløb, som under Hensyn til Svind ved Fermentering eller Kunsttørring svarer til den nuværende Arealafgift; den gældende Lov gaar jo ud fra, at den fuldtfærdige Tobak ved Normalproduktion skulde bære en Afgift af 17½ Øre pr. kg, hvilket altsaa svarer til 14 Øre pr. kg af Tobak i naturtørret Tilstand.

Naar Regeringen nærede nogen Betænkkelighed ved oprindelig at foreslaa en Produktbeskatning, skønt jeg allerede den Gang erkendte, at dette var den fuldkomnere Beskatningsform, laa det i, at man ikke uden forudgaaende Erfaringer kunde forelægge et Lovforslag, som ikke vilde blive alt for byrdefuldt med Hensyn til Kontrollen. Det var kun ved Erfaringer, indhentede ved Skat paa Tobaksdyrkingen paa et andet og simplere Grundlag, at man kunde komme til Klarhed over, hvorvidt det var muligt at reducere de meget strenge Kontrolregler, der findes i andre Lande, f. Eks. i Tyskland, saaledes at man kunde nøjes med simplere Regler, som ikke voldte Dyrkerne saa meget Besvær. Dette mener jeg ogsaa er lykkedes ved dette Lovforslag, idet Kontrollen i Virkeligheden er reduceret til det mindst mulige. Den ligger hovedsagelig i følgende Momenter: Anmeldelse af Tobaksarealet, Opmaaling af Arealet ved Vurderingsraadene, derefter et Skøn af Vurderingsraadene over det sandsynlige Udbytte af Høsten,

et Skøn, der foretages paa en Tid, hvor Planterne er fuldt udykset, men inden Høsten, og endelig Dyrkerens Erklæring paa Tro og Love om, at det Kvantum Tobak, han frembyder til Opvejning, er hele det Kvantum, han har avlet i det forløbne Aar. Dette er Kontrolmidlerne; simplere og mindre byrdefulde kan de absolut ikke være. Ogsaa Forslagets øvrige Regler — jeg skal ikke her komme nøjere ind paa Enkelthederne, men henviser til selve Forslagets Tekst — sigter til at forvolde Tobaksdyrkerne, altsaa Skatteyderne, den mindst mulige Gene og Besvær. Derfor er det f. Eks. bestemt, at de ikke absolut skal frembyde den avlede Tobak til Opvejning paa det nærmeste Toldsted, men ogsaa kan føre den til den Jernbanestation, hvorfra den skal afsendes, og naar den der bliver vejlet af en kongelig Vejer og Maaler, tager Toldvæsenet denne Vejning for god. For saa vidt da det frembudte Kvantum af Tobak ikke paafaldende adskiller sig fra det Kvantum, som ved det foreløbige Syn maatte antages at blive frembragt paa det paagældende Areal, vil ingen videre Undersøgelse finde Sted. Straffebestemmelserne er de sædvanlige, som findes i vore indenlandske Afgiftslove.

Lovforslagets fiskale Resultat skulde være en Indtægt paa 33,000 Kr., og det er netop det Beløb, som antagelig vilde være indkommet ved Arealbeskatningen i Finansaaret 1911—12, hvis man ikke paa Grund af Misvækst og andre særlige Forhold var blevet nødt til at eftergive omtrent en Trediedel af Skatten. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Lange: Allerede under Toldforhandlingerne i Folketinget gjorde jeg mig til Talsmand for, at man, samtidig med at man forhøjede Tolden paa indført Tobak, burde lægge en Skat paa indenlandsk Tobak, idet jeg mente, at den Beskyttelse, den indenlandske Avler hidtil havde haft, 29 Øre pr. kg, burde bibeholdes, men større Beskyttelse skulde han heller ikke have. Der kom imidlertid ikke noget Lovforslag den Gang, hvad jeg i allerhøjeste Grad beklagede. Men i 1911 blev der forelagt et Lovforslag om indenlandsk Tobaksdyrkning, hvor man som Grundlag valgte Arealbeskatningen, som efter min Formening var meget uheldig og ogsaa nok skal vise sig altid at være det. Nu har vi her et Lovforslag, hvor man gaar bort fra Arealbeskatningen over til Vægt-